Acél Lótusz Rendje

Ellana, a szerelem és a termékenység úrnőjének papnőit jól védett rendházakban képzik. Ezek a rendházak viszont ritkán találhatóak elhagyott területeken, hiszen a lányok képzésének fontos eleme az emberi kapcsolatok kezelése és megismerése, annak minden pozitív és negatív velejárójával. Így sok esetben a rendházak nagyobb városokban találhatóak, akár rejtve a nyilvános tekintetek elől. Csak kevesen tudják, de Ellana papnői sok esetben kötnek különböző egyezményeket, megegyezéseket, paktumokat a helyi hatalmasságokkal, befolyásos személyekkel, vagy akár fejvadász és tolvaj klánokkal, hogy így biztosítsák maguknak a mindennapi nyugalmat, vagy azért, hogy rejtve maradhassanak a nemkívánatos szemek elől. Sok helyen akár komoly hatalmi tényezőnek is számítanak a helyi Ellana szentély vezetői, hol nyilvánosan, hol a háttérből mozgatva a szálakat, a főanya habitusától függően. Természetesen a pyarroni területeken nincs akkora szükség a védelemre, de ennek fontossága egyenesen nő a pyarrontól való távolsággal. Ugyanakkor az egyszerű emberek körében mindig is nagy tiszteletnek örvendtek a lótusz úrnő és lányai, hiszen a mindennapi örömök mellett Ellana a jó termés és a bőség jelképe is.

Évezredek során rengeteg megállapodás született, de számunka a legfontosabb az, ami Hiadi al Vour báróval - akinek birtokai Lar-dor városától délre találhatóak – köttetett. Az ő kérése a védelemért cserébe nem volt más, mint egy fiúgyermek a szerelem istennő egy szolgálójától - a 3300-as évek első felében. Rossz nyelvek szerint ez csak harmadik alkalommal sikerült, de a báró buzgón mutatta be az áldozatokat (egyesek szerint a papnő nem is bánta az áldozatok gyakoriságát) de nincs bizonyíték arra, hogy gyengéd érzelmeket táplált volna a lovag irányában - házassága fontos politikai egyezség volt. A papnő egy klasszikus pyar szépségnek számított hosszú szőke tincseivel és az eget idéző kék szemeivel, viszont alacsony sorból származott, nem ismerte szüleit, családját, így csupán „Vin”-ként hivatkoznak rá a tekercsek. Később is megmaradt a jó viszony a kolostor valamint a nemes között. Hiadi báró sosem volt a legjobb politikus, de szerencséjére mindig jól választott partnert. Felesége is a jó nevű al Qor család leánya Una volt, akiknek nem csak címerében jelent meg a lótusz jele, hanem a család védőistene is maga a szerelem úrnője volt régóta. A furfangos asszony vette rá szoknyabolond férjét, hogy ennyit kérjen csupán a rend nagyasszonyától, a bárót pedig – mint minden jó férfiembert – nem kellett soká győzködni, Una még a kiszemelt papnőt is segített kiválasztani férjének. A fiúgyermek a Salian nevet kapta, amit a báró felesége választott. Rengeteg időt töltött a fiú a lovagvárban, kiváló mesterektől tanulva el a fegyverforgatás művészetét, és apjához hasonlóan hithű lovag vált belőle. Míg Una bárónő mellett tökéletes úriember vált belőle, addig szülőanyjától megtanult mindent, amit az istennőről csak tanulhatott. Kezdetben gyermeki ragaszkodásból, később pedig kíváncsiságból, és ifjonti vágyból töltött egyre több időt a rendház falai között. Jóképű fiatalemberként a Lar-dori bálok ünnepelt látogatója volt, és nagy szoknyabolond hírében is állt, a vádakat pedig csak egy mosollyal rendezte el: **„Az úrnő adta, az úrnő elvette!”**. Ezen szavajárását mai napig emlegetik a nyomdokaiban járók.

A Rend vezetője nem is gondolta volna, hogy milyen hatással lesz ez az együttműködés mind az ő mind az egyház életére. A szerelem istenasszonya a 3342. évben meghallgatta hű fia imáit és cseppentett neki végtelen hatalmából. Senki sem számított erre, talán csak a már idősödő báró felesége fogadta kisebb meglepettséggel, mint a környezetében élők. Annak ellenére, hogy az esemény mérföldkőnek volt mondható, nem kapta meg azt a figyelmet, ami bármikor máskor kijárt volna egy ilyen eseménynek, hiszen mindenki inkább a sólyomasszony új kegyeltjére koncentrált. Habár a fiatal Salian jelleme kicsapongó volt, becsülete és tisztessége kikezdhetetlen, neveltetésének hála megtestesítette a pyarroni eszmét, amit a lovagi és a vallási erkölcsök együttese jelentett. A fiú erős védbástyájának bizonyult az egyháznak és a rendháznak. Mivel nem első szülött fiú volt, a család és a birtokok nem követeltek túl nagy figyelmet tőle, több időt szentelhetett szülőanyja otthonának. Az évek alatt a papnők oldalán bejárta a délvidék fontosabb országait, barátokra, szövetségesekre és ellenségekre szert téve mindenütt.

Az első példát idővel több követte, ahogy híre ment. Így a papnők fiú gyermekei rendre részesültek szakrális képzésben és mindig akadt egy nemes úr, egy kalandozó, aki vállalta a világi képzést. A korai időkben nem volt tisztázva a Lótusz Fiainak sem a rangja sem a státusza az egyházon belül. Sok esetben másodlagos rangot töltöttek be, de a 3600-as évek elejére kikristályosodott egyfajta védelmező feladatkör a számukra, és sosem feleltek másnak, csak a rend főnökasszonyának, így kapva szabad kezet sok tevékenységükhöz.

Ahogy egyre szabadabban tevékenykedtek, sokuk elkezdett részt vállalni a nővérek munkájából, sokszor szegődtek kísérőként melléjük azok küldetései során. Ekkoriban kapták a „Lótusz Fiai” nevet, először csak gúnyként, de aztán rajtuk maradt. A következő fordulópont a lovagok életében a dúlás után jött el. Ahogy elkezdtek megerősödni az egyre militárisabb hangok az egyházban és új-pyarron falai között, előkerült a Lótusz Fiainak is az ügye. A titkosszolgálat engedélyt kért arra, hogy őket vesse be a káoszban fel-felbukkanó boszorkány és orwellánus szekták felkutatására és neutralizálására. Mivel Ellana szolgálólányai korábban is vállaltak ilyen feladatokat, nem is volt kérdéses, hogy minden további nélkül teljesítsék a papi szék, valamint a titkosszolgálat kérését. Egyre gyakoribbak lettek a lovagi kísérők a lótusz leányainak oldalán. Ekkorra már minden neves rendháznak volt legalább 1-2 tagja, akik tudtak foglalkozni az alkalmasnak talált fiúgyermekekkel. Mivel képzésükben egyre kevésbé kellett támaszkodni a nemző apák segítségére, sőt sok esetben már nélkülük folytak a képzések, elkezdtek vonakodni a nemes urak attól, hogy gyermeket nemzzenek a papnőknek, vagy hozzájáruljanak a paplovagi képzéshez, hiszen egyre jellemzőbb volt a fiatal lovagok között, hogy elhagyják nemzőatyjuk nevét és a rendház vagy anyjuk nevét vegyék fel, ezzel is

kifejezve hovatartozásukat.

A manifesztáció alatt Dél-ynev majd minden táján teljesítettek szolgálatot. Eljutottak a legtöbb fontosabb udvartartásba, és még a frontvonalakra is. Néhol nyíltan, néhol álruhában, csendes kísérőkként, diplomaták, küldöttek és más küldetésben járók mellett látták el feladatukat. A legismertebb történet talán Nagada városának eleste. Amikor az Amundok 3692-ben elérték a Hassiri-sivatagot, ostrom alá vették Nagada városát. A városban egy kisebb pyarroni közösség működött, amit a helyi Ellana egyház szervezett és vezetett közel száz esztendeje. Szívesen látták az istennő szolgáit, akik helyi módon, szerájnak kialakított templomukból irányították a városi közéletet. Hosszú napokig tartott az ostrom, csupán az istenek segítségével volt képes a város kitartani a hatalmas előrenyomulással szemben. A beszámolók szerint egy *Ruszad al Cadva* nevű férfi vezette a védelmet. Ruszad egy jólmenő fűszerkereskedő fia és egy lótusz leányának gyermeke volt. Az alig néhány tucat védő addig tartotta fel a támadók hordáit, amíg sikerült minden nőt, öreget és gyermeket kimenekíteni a városból egy biztonságos útvonalon. Néhány túlélő és az emlékiratok tanúsága szerint úgy küzdött a csatában, mintha a kék hold áldása lett volna hadzsiján, tettei büszkévé tették volna bármely harcost aki Doldzsah útját követi, de az utolsó napon Ellanahoz mondott fohásszal és mosollyal az arcán tért meg úrnőjéhez. A menekültek biztonságban elérték Al Abadana városát és a helyben működő szentély számára bőséges adományokkal fejezték ki hálájukat, akik a történetek hallatán szentté avatták *Ruszad al Cadva*-t az Acél Lótusz lovagját. Nevét viselik az Ibara területéről származó hitsorosai, tiszteletük jeléül mai napig mind felveszik az *al Ruszad* nevet. A legnagyobb ismertséget és elismerést kétségkívül a 3700-as évek elején szerezték, mikor a pyarroni politika két nagyobb pártra szakadt. Habár Ellana követői a konzervatívabb, békésebb oldalon álltak, több ízben hangoztatták és hozták fel ellenük a haladóbb, katonai fejlődést szorgalmazó oldal tagjai, hogy lám még a szerelem úrnője is felállította saját seregét. Az érv még úgy is célba talált, hogy a rend tagjai nem alkottak egységet, és nem is tekintettek magukra egységes haderőként.

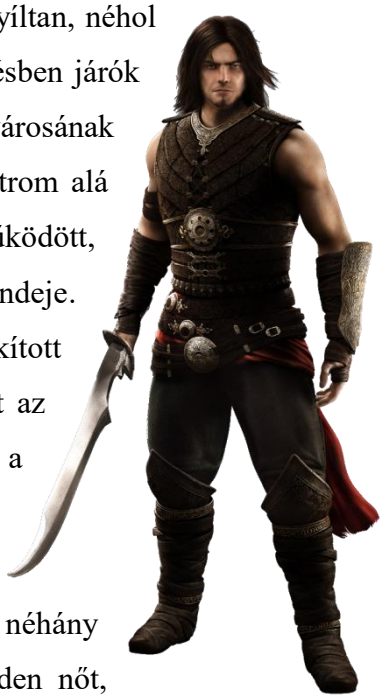

Ma már, a dúlás után fél évszázaddal, nem csak a titkosszolgálat berkeiben, de az inkvizíción belül is egyre több tagot találni közülük, mint a hit és az élet védelmezői. Mindennek ellenére számuk saját egyházukon belül sem számottevő, jó, ha minden száz papnőre jut egy lovag. Mai napig elsődleges feladatuk a papnők és a rendházak védelme. Közös jellemzőjük viszont, hogy rendkívül pyarron hűek, és néhol már vallási fanatizmussal óvják istennőjük, valamint az egész egyház szolgáit és elveit.

Mivel Ellana egyháza jelentős javakkal bír, nem okoz nehézséget, hogy felfogadják a megfelelő fegyverforgatókat, vagy elküldjék a megfelelő iskolákba a paplovag-jelöltjeiket, hogy a kellő harci tudásra szert tehessenek. Viszont a nagyobb rendházak, mint a Lar-dori vagy az Erioni, abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy kerültek már ki szép számmal tapasztalt lovagok soraikból, akik el tudják vállalni az ifjak képzését. Habár jelentkező akadna bőséggel, a mai napig csak papnők vagy lovagok gyermekeit hajlandóak képezni, és nem igazán volt rá példa a rend történelmében, hogy egy mesternek fél tucatnál több növendékkel kelljen foglalkoznia. Minden nagyasszony megegyezik abban az álláspontban, hogy a mennyiségnél sokkal fontosabb a minőség és a képzés alapossága, hiszen nem csak katonai és szakrális fejlődésükre kell odafigyelni, hanem a világi tanulmányoknak is kielégítőnek kell lennie.

Természetesen az idő előrehaladtával nem csak férfiak, hanem nők is felöltötték a súlyos páncélokat és az ezzel járó terhet, ma már a lovagok közel negyede nő. Ha erről kérdezik őket, csak annyit mondanak, hogy nem mindenkinek való a finomkodás. Így a manifesztációt követően már nem mint a „Lótusz Fiai”-ra, hanem mint az „Acél Lótusz” rendjére hivatkoznak még akkor is, ha valójában a mai napig nem alkotnak egységes lovagi vagy paplovagi rendet, minden egyes lovag közvetlen egy rendháznak tartozik elszámolással, habár kétség kívül a legtöbben a Lar-dori nagyasszony keze alól kerülnek ki és neki tartoznak ugyanolyan hűséggel, mint a hagyományos lovagrendek nagymesterüknek.

Mivel sokuk képzésében vesznek részt veterán kalandozók, így nem áll messze ez az életvitel az Acél Lótusz tagjaitól sem. A legtöbb lovag ezeken a történeteken nő fel képzései során, így nem meglepő, hogy gyakran ők maguk is szeretnék saját szemükkel megtapasztalni mind azt a csodát, amit a nagyvilág adhat. Elképzeléseikben a rendházak vezetői sem állnak útjukban, hiszen nagyon gyakran bízzák meg őket a papnők vagy pyarron más küldötteinek védelmével. Ha ezek a feladatok sem elegendőek, nyugodt szívvel engedik világnak fiaikat, hiszen tudják, hogy az út során felhalmozott tudás nem csak a lovagok, de az egyház javára is válhat. Vagy így, vagy úgy, de a rend idősebb tagjai mind világlátott, sokat tapasztalt férfiak és nők, akiknek mindig van egy érdekes történetük egy nemesi társaságban izgalmas kalandokról, csodálatos helyekről, vagy hátborzongató szörnyekről.

A Lar-dori rendházban külön szobrot állítottak az első lovagnak, *Salian al Vour*nak, az aranyifjúnak, akit örök fiatalsággal és hosszú élettel áldott meg az istennő, hiszen a századik életévén is túl volt mire magához szólította Psz. 3427-ben.
Szent szimbólumuk minden esetben egy nemesi pecsétgyűrű, ami lovagonként változó kialakítású, de két dologban mindegyik megegyezik: a lótuszvirág, ami a szerelem istenasszonyának jelképe, mindig központi szerepet tölt be, valamint az ékszer személyre szóló mestermunka. Egyben ez a szimbólum a nemesi címerük is, jelképezve, hogy már nem tartoznak egy családhoz sem, hanem csakis Ellanahoz köti hűsége a lovagot.

Lovagok jelleme:

Az Acél Lótusz lovagjai minden esetben követik a pyarroni eszmét és kényesek becsületükre. Semmit sem tartanak fontosabbnál az élet szentségénél, hiszik, mindenki megérdemel egy második esélyt. Ha egy mód van rá, nem mocskolják vérrel kezüket, azt meghagyják másnak. A harcot és a kihívást nem kerülik, bátran megállnak bárki előtt, hiszen tudják, istennőjük vigyáz rájuk. Ha pedig eljött az idejük, nos, ki az ki ellenkezik, mikor Ellana magához hívatja? Sok esetben könnyed stílusú beszélgetőpartnerek, akikről nem is gondolná az átlagember, hogy felszentelt lovagok. Jellemükben nem szerepelhet a Halál komponens, abban a pillanatban elveszítik mágikus hatalmukat, viszont gyakran megtalálható jellemükben az Élet, hiszen mi állna közelebb a szépség úrnőjéhez.

Játszható fajok:

Ember

A papnők között is igen ritka a más fajú, a lótusz lovagok között, pedig ha lehet még ritkább, hogy más fajút találjunk.

Tulajdonságok:

A főkasztnál leírtakhoz képest csupán néhány pontban tér el dobáskódjuk, tükrözve, hogy az agilitás sok esetben hasznosabb számukra, mint a nyers erő.

Erő:	2k6+6+kf
Állóképesség:	k10+8
Gyorsaság:	2k6+6
Ügyesség:	2k6+6
Egészség:	k10+10
Szépség:	k6+12+kf
Intelligencia:	2k6+6
Akaraterő:	k10+8
Asztrál:	k6+12
Érzékelés:	k10+8

Harcértékek:

Képzésük és harci stílusuk több pontban eltér lovagtársaikétól. Kisebb hangsúlyt fektetnek a nyers erő nyújtotta előnyre, így küzdőstílusuk rugalmasabb, mozgékonyabb. KÉ alapjuk 9, TÉ alapjuk 20, VÉ alapjuk 75, CÉ alapjuk 0, szintenként 9 HM-et oszthatnak el, amiből 3 pontot kötelesek a TÉ és a VÉ fejlesztésére fordítani. Ezen felül minden páros szinten (2., 4., 6., …) egy ponttal nő a KÉ-ük.

Életerő:

Életerő szempontjából nem térnek el a hagyományos paplovagoktól. Tehát ÉP alapjuk 8, FP alapjuk 7, amihez szintenként k6+5 járul.

Tapasztalati szint:

Tapasztalati szintet a főkasztnak megfelelően lépnek, ugyanúgy, mint a többi paplovag.

Képzettségek:

Képzettségpontjaikat a többi paplovaghoz hasonlóan kapják, KP alapjuk 5 és minden szinten további 5 pontot kapnak. Az Acél Lótusz lovagok a főkasztnál leírtakon felül a következő képzettségeket kapják első szinten:

2 Fegyverhasználat	Af
Szexuális kultúra	Af
Sebgyógyítás	Af
Ének/Zene	Af
Tánc	Af
Lélektan	Af
Etikett	Mf
2 Nyelvismeret	5,4

Két képzettséget szabadon választhat első tapasztalati szinten az alábbi listából:

Mágiaismeret (Boszorkány)	Af
Mágiaismeret (Boszorkánymester)	Af
Szájról olvasás	Af
Álcázás/Álruha	Af
Lefegyverzés	Af
Hadrend	Af
Herbalizmus	Af
Méregsemlegesítés	Af

Ezen felül magasabb szinteken a következő képzettségeket kapják:

2. Tánc	Mf
3. Szexuális kultúra	Mf
5. Fegyverhasználat	Mf
6. Nehézvértviselet	Mf
8. Sebgyógyítás	Mf
10. Élettan	Af

Különleges képességek:

Képesek használni az Ellana nyújtotta szakrális mágia kis arkánumának varázslatait az Élet, Lélek valamint Természet szférákból, illetve Ellana egyedi varázslatait is ismerik és varázstárgyait is képesek elkészíteni. Manapontjaik száma kevesebb, mint a papnőknek, hiszen képzésük alatt kevesebb időt szentelnek a szakrális tanulmányokra. Mana pontjaik száma első szinten 9 és minden további szinten 1k3+4.

Minden lovag rendelkezik egy szerelem amulettel, amit még édesanyjától kapott, ezt mindig magukkal hordják, hiszen bárhová is vetődnek ez emlékezteti őket szerettükre. (lásd: PPL1. 77.oldal)

Fegyverzet:

Stílusuk könnyedebb és mozgékonyabb, mint lovagtársaiké. Tipikus fegyvereik az egy kézben forgatható könnyebb kardok, mint a hosszú kard, a predoci egyenes kard, vagy szablya, attól függően milyen területről származnak. Megesik, hogy fejszéket, fokosokat vagy buzogányokat ragadnak. Baljukat sokszor szabadon hagyják, maximum egy alkarvédőt húznak, ha mégis pajzsot ragadnak, a kis pajzsokat részesítik, előnyben - az nem gátolja mozgásukat. Vértek szempontjából már kevésbé válogatósak, minden esetben a küldetéshez igazítják. Ritka ugyan, de volt példa rá, hogy baljukban is fegyvert fogjanak. Kedvelik a brigantint és a nehéz sodronyokat, de ha csatára számítanak, gondolkodás nélkül felöltik a mellvértet vagy még nehezebb páncélzatot. Nem ódzkodnak a távolsági fegyverektől sem adott esetben, de nem jellemző és külön nem is tanulnak lőni (ha ilyet szeretne a játékos használni, azt külön KP-ból kell elsajátítania).

Shalafi del Necro